

Overzicht van stemmingen in de Tweede Kamer

afdeling **Inhoudelijke Ondersteuning**

aan De leden van de vaste commissie voor Economische Zaken

datum 3 juli 2008

Betreffende wetsvoorstel:

29048 Voorstel van wet van de leden Ten Hoopen en Samsom tot het stellen van regels omtrent de levering van warmte aan verbruikers (Warmtewet)

Eindstemming wetsvoorstel

Het wetsvoorstel is op 3 juli 2008 aangenomen door de Tweede Kamer. De fractie van de VVD stemde tegen.

Aangenomen amendementen

Artikelen 1, 3b en 16a

35 → **41** (Jansen)

Het wetsvoorstel regelt de bescherming van de verbruiker tegen het in rekening brengen van een te hoge aansluitbijdrage door de vergunninghouder. In de gebruikelijke bouwpraktijk zullen de onderhandelingen over de hoogte van de aansluitbijdrage niet met de verbruikers, maar met de ontwikkelaars (projectontwikkelaars, woningcorporaties) gevoerd worden.

Daarbij is er niet altijd sprake van een vrije onderhandelingsituatie. Indien een bouwproject ontwikkeld wordt in een gebied waar al een warmtenet aanwezig is kan er zelfs sprake zijn van een verplichte aansluiting op dit net. Het is daarom wenselijk dat de wettelijke bescherming tegen een te hoge aansluitbijdrage wordt uitgebreid tot de ontwikkelaars en dat ook de geschillenregeling voor hen wordt opengesteld.

Aangenomen. Voor: SP, PvdA, ChristenUnie, CDA en de PVV

Amendementen zijn in volgorde van stemming - op artikelnummer - weergegeven: allereerst de aangenomen en/of overgenomen amendementen, vervolgens de verworpen of ingetrokken amendementen en tenslotte eventuele moties. Vervangen amendementen zijn d.m.v. een → aangegeven: bijv. 7 → 8 → **20**. Amendement nr. 7 is vervangen door amendement nr. 8, dat op zijn beurt vervangen is door amendement nr. 20. De vette notatie van het stuknummer geeft aan dat dit het definitieve amendement is. De stemmingslijsten worden gemaakt op basis van de ongecorrigeerde draad van de vergadering.

datum 3 juli 2008

blad 2

Artikel 1

36 (Roland Kortenhorst)

Met dit amendement wordt het midden- en kleinbedrijf (MKB) onder de reikwijdte van de Warmtewet gebracht. Daardoor betalen ook MKB-bedrijven een redelijke prijs en ten hoogste de maximumprijs, is de leveringszekerheid gewaarborgd en kan ook deze categorie bedrijven rekenen op de bescherming die de wet op andere punten biedt. Dat is wenselijk, want MKB-bedrijven zijn, net als consumenten, «gebonden afnemers», omdat ze niet voor een andere energieleverancier kunnen kiezen. Grote bedrijven vallen niet onder de reikwijdte van de Warmtewet, omdat zij doorgaans wel over alternatieven beschikken. Deze categorie heeft daardoor een normale onderhandelingspositie en kan op min of meer gelijke voet met de energieleveranciers onderhandelen.

De grens van 1000 kilowatt is gekozen omdat deze als energetische waarde via elektriciteit redelijk overeenkomt met wat als de grens voor grootverbruik in gasvolume wordt gehanteerd. De grens is daarmee gebaseerd op een objectief verifieerbaar criterium.

Aangenomen met algemene stemmen

Artikel 1

45 (Roland Kortenhorst)

Met dit amendement wordt de uitzondering die artikel 1 onder i Elektriciteitswet kent voor producenten omwille van de consistentie overgenomen in de Warmtewet.

Aangenomen. Tegen: PVV

Artikel 2b

21 (Jansen)

De bescherming van de consument tegen afsluiting dient niet in het gedrang te komen. Deze voorwaarde komt erop neer dat het afsluiten van een verbruiker als ultimum remedium dient te worden gezien, zeker in de winterperiode. Derhalve is ervoor gekozen om een extra voorwaarde in artikel 2b op te nemen, naar analogie van vergelijkbare regelingen in de Gaswet en Elektriciteitswet.

Aangenomen. Voor: SP, PvdA, GroenLinks, D66, PvdD, ChristenUnie, SGP en het CDA

Artikel 17i

26 (Boelhouwer)

Een van de hoofdoelen van de Warmtewet is de stimulering van nuttig gebruik van restwarmte. Met artikel 17i wordt de mogelijkheid gecreëerd om regels te stellen met betrekking tot het hergebruik van restwarmte. Daarbij zijn een verbod op of heffing over de lozing van restwarmte mogelijkheden. Behalve energieproducenten zijn er meer producenten van restwarmte, zoals afvalverbranders. Dit amendement heeft tot doel dat, ongeacht de wijze van productie, alle restwarmte onder de Warmtewet valt.

Aangenomen. Tegen: PVV

Artikel 21

39 (Boelhouwer)

In artikel 21 wordt bepaald dat de gemeenteraad en provinciale staten niet bevoegd zijn de productie en levering van warmte aan regels te binden.

Dit amendement is bedoeld om duidelijk te maken dat de huidige beleidsruimte die gemeenten hebben, als het gaat om het aanwijzen van gebieden voor warmtelevering, het selecteren van een warmteleverancier en de aansluitverplichting, behouden blijft. Dat betekent dat de Warmtewet

datum 3 juli 2008

blad 3

niets afdoet aan de bevoegdheden van gemeenten volgens de AMvB op basis van art 20 E-wet en art. 39 Gaswet (het BAEI).

Aangenomen met algemene stemmen

Artikel 25b

42 → **44** (Zijlstra)

Omdat onduidelijk is hoe de Warmtewet in de praktijk zal uitwerken, wordt voorgesteld in de Warmtewet een bepaling op te nemen op grond waarvan de werking van de wet uiterlijk over vier jaar en vervolgens iedere vier jaar geëvalueerd moet worden. Een soortgelijke bepaling is ook opgenomen in de Elektriciteitswet 1998 en de Gaswet.

Aangenomen met algemene stemmen

Verworpen, ingetrokken en/of vervallen amendementen

Artikelen 21a en 26

12 (Kortenhorst)

De Warmtewet heeft tot doel de gebonden verbruikers aangesloten op warmtenetten een effectieve bescherming te bieden. Het ontstaan van private monopolies voor warmtelevering aan kwetsbare gebonden verbruikers is ongewenst. Ter voorkoming van private monopolies wordt vastgelegd dat de volle juridische eigendom moet berusten bij de overheid (gemeenten, provincies of de Nederlandse staat). Een rechtshandeling in strijd met dit artikel is van rechtswege nietig. Een uitzondering wordt gemaakt voor het warmtenet in de omgeving van Eindhoven. Dit warmtenet is recentelijk verkocht aan een private entiteit.

Ingetrokken

Artikel 3

17 (Jansen)

De consultatie van representatieve organisaties dient plaats te vinden vóór het opstellen van een besluit tot vaststelling van een maximumprijs. Niet daarna.

Ingetrokken

Artikel 1

18 (Jansen)

In veel woonwijken die zijn aangesloten op stadsverwarming zijn ook veel kleinere ondernemers gevestigd. Hun positie is in essentie niet anders dan die van bewoners. Daarom verdienen zij een vergelijkbare bescherming.

Ingetrokken

Artikel 3

34 (Jansen)

In het wetsvoorstel wordt de maximumprijs bepaald door vergelijking met kosten die de gebruiker zou maken bij het gebruik van gas als energiebron. De indiener van het amendement geeft de voorkeur aan een omschrijving die meer recht doet aan het uitgangspunt van het NMDA-principe: de maximumprijs zou gekoppeld moeten worden aan de meest kostenefficiënte individuele warmtebron, ongeacht de gebruikte technologie of brandstof. De gekozen formulering heeft bovendien als voordeel

datum 3 juli 2008

blad 4

dat expliciet is omschreven dat de «meest kostenefficiënte» technologie als referentie dient.

Ingetrokken

Artikel 21

37 → **38** (Duyvendak en Jansen)

Warmteleveringsprojecten vallen of staan met de mogelijkheid om een voldoende schaalgrootte en dichtheid van de aansluitingen te behalen. Vooral bij grootschalige warmteleveringsprojecten in *bestaand stedelijk gebied*, waar gas-infrastructuur al in het gebied aanwezig is, kan het moeilijk zijn om voldoende aansluitingen te realiseren. Er bestaat daar immers een sterke concurrentie tussen aanleg van een (nieuw) warmtenet en het gebruik maken van een al bestaand gasnet, soms zelfs tot aan woning- en gebouwniveau toe.

Om op dergelijke binnenstedelijke locaties aan voldoende aansluitingen voor een nieuw warmtenet te komen, past in de praktijk een aantal gemeenten een aansluitplicht voor warmtelevering toe in de bouwverordening.

Artikel 21 in het wetsvoorstel kan in zijn huidige formulering deze werkwijze van gemeenten in de weg staan. Door de mogelijkheid voor een aansluitplicht expliciet op te nemen in de wet, wordt verzekerd dat gemeenten deze huidige praktijk kunnen voortzetten. Daarnaast beoogt dit amendement gemeenten de mogelijkheid te geven delen van het bestaand stedelijk gebied exclusief voor warmtelevering te kunnen aanwijzen. Binnen die gebieden kunnen dan alle bouwlocaties, voortkomend uit herstructurering of inbreiding, via de lokale bouwverordening dwingend worden aangesloten op dit warmtenet. Dit gaat verder dan wat mogelijk is op grond van het Besluit aanleg energie-infrastructuur (BAEI): het BAEI maakt het voor gemeenten mogelijk om een tender uit te schrijven voor de aanleg van een energie-infrastructuur op locaties met meer dan 500 woningen (of woonequivalenten) en is met name toepasbaar op de grootschaliger nieuwbouwlocaties waar nog geen energie-infrastructuur aanwezig is (zoals ook wordt geconcludeerd in het Evaluatierapport BAEI in opdracht van ministerie van EZ, juli 2003). Bij de huidige warmteleveringsinitiatieven in de grote steden gaat het om omvangrijke gebieden, geheel of grotendeels binnen het bestaand stedelijk gebied, waarbinnen wordt gepoogd om alle losse bouw-initiatieven

- vaak verspreide grotere en kleinere bouwlocaties van herstructurering, inbreiding, nieuwbouw en ingrijpende complexgewijze renovaties
- op het warmtenet aangesloten te krijgen, met name voor toepassing van restwarmte en aardwarmte. Het BAEI is hiervoor niet geschikt. In die gebieden is bijna altijd al een gas- en electriciteits-infrastructuur aanwezig. Het conform het BAEI uitschrijven van een openbare procedure voor aanleg van een warmtenet is dan niet effectief (levert geen bruikbaar resultaat). Voor herstructureringslocaties is tot heden dan ook nog nooit voor een BAEI-procedure gekozen door enige gemeente. Bovendien kent het BAEI een ondergrens van 500 woningen en sluit daarmee niet aan bij de praktijk met het stapsgewijs aansluiten op het warmtenet van allerlei losse bouwinitiatieven (van renovatie tot inbreiding) in bestaand stedelijk gebied. Dit amendement heeft deze ondergrens niet. De overige beperkingen van gemeenten en provincies om regels te stellen aan de productie en levering van warmte blijven met dit amendement onverminderd van kracht.

Ingetrokken

Artikel 1

28 (Zijlstra)

Conform de begripsomschrijving uit het wetsvoorstel zouden ook zaken die thans tot het warmtenet behoren en in eigendom of beheer zijn van het warmtebedrijf, opeens buiten het warmtenet gaan vallen. Het amendement beoogt hetgeen thans tot het warmtenet behoort, ongewijzigd te laten. Op grond van het amendement wordt warmtenet op dezelfde soort wijze als net in de Elektriciteitswet 1998 en gastransportnet in de Gaswet gedefinieerd.

Verworpen. Voor: SP, D66, VVD, SGP, PVV en het lid Verdonk

datum 3 juli 2008

blad 5

Artikel 2

27 (Zijlstra)

Op grond van artikel 2 van het wetsvoorstel hoeft onder andere een leverancier die warmte levert aan bijvoorbeeld 300 personen (stel allemaal consumenten), maar per jaar niet meer warmte levert dan 10 000 gigajoules, geen vergunning voor warmtelevering te hebben. Een leverancier die warmte levert aan 11 personen (stel 10 consumenten en één grote grootverbruiker) en per jaar meer dan 10 000 gigajoules levert, moet wel een vergunning hebben.

Dit amendement heeft tot doel de mogelijkheid om zonder vergunning warmte te leveren, te beperken en de grens waarbij een vergunning voor warmtelevering vereist is, eenduidig te definiëren, zodat warmte-afnemers eenduidig en optimaal beschermd worden.

Verworpen. Voor: D66, VVD, PVV en het lid Verdonk

Artikelen 2, 3a, 9 en 25a

31 (Zijlstra)

Het wetsvoorstel gaat ervan uit dat een vergunninghouder per vergunning, dus per project, een redelijke warmteprijs vaststelt en hanteert. De bedoelde informatie wordt per warmtenet waarmee warmte wordt geleverd gerubriceerd.

De wet gaat uit van een «kosten plus»-benadering per project. Alleen in het geval van verlieslatende projecten (en dus niet in het geval van slecht renderende projecten) wordt pooling van projecten toegestaan. Dit is niet gewenst omdat:

- indien projecten verlieslatend zijn, dit direct doorvertaald moet worden naar verhoging van de warmteprijsen voor dat specifieke project;
- het aan warmteverbruikers van dezelfde vergunninghouder niet cq. moeilijk is uit te leggen waarom de ene verbruiker van de vergunninghouder een hogere warmteprijs verschuldigd is dan een andere verbruiker van dezelfde vergunninghouder. Daarnaast kunnen de tarieven per jaar variëren afhankelijk van de financiële prestatie van een project, mede als gevolg van de mate van herinvestering in een project.
- alleen voor verlieslatende projecten ontheffing kan worden verleend tot pooling. Indien alle projecten een redelijk of een lager dan redelijk rendement kennen is er geen extra geld beschikbaar binnen een warmtebedrijf voor pooling en zou overheidssubsidie noodzakelijk zijn om de continuïteit te garanderen.
- efficiencyverbetering binnen een project niet wordt gestimuleerd, omdat elke kostenverbetering direct doorgegeven moet worden aan de klanten. Hierdoor wordt innovatie belemmerd. Het amendement stelt daarom rendementsregulering over het portfolio van alle projecten van een warmtebedrijf voor.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, D66, PvdD, VVD, SGP, PVV en het lid Verdonk

Artikel 17i

30 → 32 (Zijlstra)

Het amendement beoogt de reikwijdte van artikel 17i te verruimen tot alle producenten van restwarmte, zodat de Minister niet alleen aan elektriciteitsproducenten maar ook aan andere producenten van restwarmte eisen kan stellen. Verder beoogt het amendement het nuttig gebruik van restwarmte te stimuleren in alleen die gevallen die kunnen worden gebaseerd op perspectiefvolle combinaties van vraag naar, en aanbod van restwarmte.

Verworpen. Voor: D66, VVD, SGP, PVV en het lid Verdonk

Artikel 19a

datum 3 juli 2008

blad 6

29 (Zijlstra)

Op grond van het wetsvoorstel worden de regels uit het BW over een overeenkomst voor het goederenvervoer van toepassing op het vervoer van elektriciteit, warmte en koude. De indieners van het wetsvoorstel hebben niet duidelijk gemaakt waarom dit wordt voorgesteld. Het transport van elektriciteit (en warmte en koude) onderscheidt zich volledig van het goederenvervoer, niet alleen fysiek, maar ook contractueel. Fysiek omdat elektriciteit (net als warmte en koude) niet opgeslagen kan worden, door leidingen vervoerd wordt en de producten van verschillende producenten zich met elkaar vermengen. Contractueel omdat bijvoorbeeld een elektriciteitsnetbeheerder met alle aangeslotenen op zijn net een aansluit- en transportovereenkomst sluit en elektriciteitsproducenten met leveranciers, handelaren en alleen grote eindverbruikers «levering» contracteren en niet «transport». Overeenkomstig de regels voor een overeenkomst voor het goederenvervoer, gaat de vervoerder evenwel (alleen) een overeenkomst aan met de afzender van de goederen en moet de vervoerder de goederen voor de afzender ter bestemming afleveren en wel in de staat waarin hij deze heeft ontvangen.

Een en ander valt niet met elkaar te rijmen. Daarom stelt het amendement voor artikel 19a, lid 4 te laten vervallen. Indien voor het transport van elektriciteit, warmte en koude meer geregeld moet worden dan al het geval is, dient dit te gebeuren door middel van specifieke bepalingen in de daarvoor geldende specifieke wetten.

Verworpen. Voor: GroenLinks, D66, PvdD, VVD, SGP, PVV en het lid Verdonk

Artikel 26

33 (Zijlstra)

De door de initiatiefnemers voorgestelde terugwerkende kracht met betrekking tot de vast te stellen maximumprijs en redelijke prijs brengt grote administratieve lasten met zich mee voor warmteleveranciers, maar ook voor woningbouwverenigingen die de warmtekosten met bewoners afrekenen. Met name door verhuisbewegingen en inmiddels vervangen meters zijn er tevens praktische problemen te verwachten om tot uitvoering van deze bepaling te komen. Daarnaast is het doorgaans gebruikelijk om bij nieuwe wetgeving rekening te houden met de bestaande praktijk en de markt enige tijd te geven om zich aan te passen. Indiener wil met dit amendement tegemoet komen aan bovengenoemde bezwaren.

Verworpen. Voor: D66, de VVD, de SGP en het lid Verdonk